

Gravin Fiona du Monceau (42)

‘Onze technologie met antilichamen van lama’s werkt’

Ze is opgegroeid in de hoogste kringen en haar familiestamboom is ronduit indrukwekkend. Haar betovergrootvader richtte het grootwarenhuis Au Bon Marché op, dat later uitgroeide tot de supermarktketen GB.

Haar moeder is een erfgename uit de groep Solvay. Maar zelf wil Fiona du Monceau de Bergendal haar eigen pad uitstippelen. Door onder meer haar frêle schouders te zetten onder een behandeling voor COVID-19, op basis van antilichamen van lama’s dan nog wel. “Ik wil een verschil maken voor België.”

Dat het veel voor haar betekent: Fiona du Monceau is in haar nopjes als blijkt dat onze styliste, die net als het hele team op veilige afstand blijft, alleen maar Belgische merken gekozen heeft. De geschiedenis van haar familie is dan ook onlosmakelijk verbonden met de politieke en economische ontwikkeling van ons land. Haar grootvader was burgemeester en senator; haar vader is voorzitter van ING België en erfgenaam van de familie die supermarktketen GB oprichtte. Haar moeder is een telg van de familie Janssen, die een imperium uitgebouwd heeft met de Belgische farma- en chemiereuzen UCB en Solvay. België heeft dus veel aan hen te danken, en zij hebben veel te danken aan België. Ook voor Fiona is het een drijvende kracht. Dat ze haar steentje wil bijdragen aan ons land, zeker nu in tijden van crisis, zal ze tijdens ons gesprek meermaals laten vallen in

een sappige mengeling van Nederlands en Engels. En met een enthousiasme dat even aanstekelijk is als de virussen die ze in de toekomst hoopt te verslaan. Want sinds juni is de 42-jarige ondernemster en mama van vier namelijk operationeel directeur bij ExeVir, een piepjong bedrijf in Zwijnaarde dat COVID-19 bij de lurven wil nemen.

‘Ik wil iets betekenen voor België’

Wat doet ExeVir juist?

“We ontwikkelen antivirale therapieën die een brede be-

scherming zouden kunnen bieden tegen coronavirussen. De technologie bestaat al enkele jaren, is gebaseerd op antilichamen van lama’s en werd initieel ontwikkeld voor SARS en MERS. Toen in januari COVID-19 zijn intrede deed, hebben de ontwikkelaars – professor Nico Callewaert en Xavier Saelens van de VIB – gezien dat bepaalde moleculen ook werken voor deze infectieziekte. Ze zijn heel snel in actie geschoten en wij hebben in de lente, in volle lockdown, een bedrijf opgericht. Dat is ExeVir. Onze ambitie is dat deze nieuwe

A portrait of Fiona Du Monceau, a woman with long dark hair, wearing a colorful striped dress. She is sitting and looking directly at the camera. Her hands are clasped in her lap. The background is dark and out of focus.

WIE IS FIONA DU MONCEAU?

- geboren in 1978, als telg van de farmafamilie Janssen
- ging naar het middelbaar in de abdijschool van Zevenkerken (Brugge), studeerde handelsingenieur in Brussel en behaalde een MBA aan Harvard (VS)
- operationeel directeur van ExeVir, een nieuw Belgisch biotechbedrijf dat antivirale behandelingen ontwikkelt, onder meer tegen COVID-19
- wordt volgend jaar vicevoorzitter van farmagigant UCB
- is getrouwd en heeft vier kinderen

Fiona du Monceau

> behandeling werkt en dat we ze wereldwijd toegankelijk kunnen maken. Begin volgend jaar starten we met een klinische studie met patiënten, met hopelijk een goedkeuring tegen het eind van volgend jaar. Het zou fantastisch zijn voor ons als Belgisch bedrijf om ons deel te doen in deze pandemie.”

Voor alle duidelijkheid: het gaat niet om een vaccin?

“Nee, het is een behandeling voor als je het virus al hebt. Eens het virus in je cellen zit, begint het zich te vermenigvuldigen en dat maakt je ziek. Met onze antivirale

behandeling verwachten we dat het virus niet meer in je cellen geraakt. Lama's hebben een soort antilichamen die veel kleiner zijn dan menselijke antilichamen.

Zo kunnen ze zich heel precies vastklampen in kleine plekje. Die binding voorkomt dat het virus onze cellen binnendringt. Het probleem met virussen is dat ze na verloop van tijd kunnen muteren, en dus van gedaante veranderen. We hopen dat onze technologie zal werken zelfs als het virus muteert.”

En wat als het niet werkt? Kan het nog fout lopen?

“Er zijn veel redenen waarom het nog mis kan gaan. In de biotech is de kans op succes relatief laag. Daarom is het ook belangrijk dat er heel veel mensen en bedrijven oplossingen zoeken voor vaccins en therapieën zodat we er minstens één hebben die werkt. Hoe meer initiatieven, hoe groter de kans dat we het virus kunnen verslaan. Maar wij zijn heel zelfzeker. Voor het moment gaat alles goed.

De technologie met de antilichamen van lama's werkt. Zo is er al een medicijn (*Cablivi, red.*) tegen een zeldzame bloedziekte mee ontwikkeld. Het is geen COVID-19, maar toch ...”

De situatie in België is schrijnend. De intensive care ligt vol. Hartverscheurende taferelen. Is het ook voor jullie een race tegen de klok?

“Absoluut. Dit is een noodtoestand. We moeten zo vlug mogelijk ons kandidaat-medicijn bij de patiënt krijgen. We werken daar enorm hard voor, en tegelijk bouwen we een bedrijf uit. Als operationeel directeur sta

ik in voor het reilen en zeilen van het bedrijf. Ik beheer het financiële aspect, verzorg de juridische kant, ik vraag subsidies aan ... Maar evengoed hou ik investeerders op de hoogte en trek ik toekomstige investeerders aan. We hebben nu zo'n 23 miljoen euro opgehaald, maar dat zal ons letterlijk tot de tweede klinische fase brengen. Dan hebben we nog geld nodig om de medicijnen te maken en te werken aan oplossingen tegen andere virussen.”

Vanwaar jouw fascinatie voor virussen?

“Toen ik in het middelbaar op de abdijschool van Zevenkerken (*eliteschool*

‘Het is een behandeling voor als je het virus al hebt. We hopen dat onze technologie zal werken zelfs als het virus muteert’

TRUI
RUE BLANCHE
BROEK
CAROLINE BISS

BLOUSE
GIGUE
BROEK
RUE BLANCHE

in Brugge waar ook koning Filip en prins Laurent les volgden, red.) zat, las ik veel boeken over virussen. Ik heb zelfs mijn thesis over menselijke virussen gedaan. Ik was gefascineerd door het feit dat deze kleine beestjes de mensheid altijd te slim af zijn doordat ze constant muteren. Op zich is het prachtig wat de natuur kan. Hiv en ebola waren toen absoluut geen sexy onderwerpen in de medische wetenschappen, maar het boeide me enorm. Ik vond ook dat er niet genoeg gedaan werd in het domein van de infectieziekten. Ik wou een verschil maken.”

Je bent een telg van een van de belangrijkste farmafamilies van België. Zit geneeskunde in je DNA?

“Ik heb helaas geen wetenschappelijke achtergrond, dus ik zou niet zeggen dat de liefde voor medicijnen in mijn genen zit. Ondernemen misschien wel, ja. In de familie zijn er veel die hun eigen bedrijven hebben gecreëerd, in elke generatie. Een van

mijn broers was mede-oprichter van COzlogic (*gespecialiseerd in de berekening, vermindering en compensatie van CO₂, red.*) en heeft nu zijn eigen boerderij. En mijn echtgenoot Rodolphe heeft een bedrijf (*Third Bridge, red.*) mee opgericht met meer dan duizend werknemers over de hele wereld. Ons DNA is de drang om bedrijven op te richten en langetermijnjobs te creëren. Het is onze manier om bij te dragen aan België.”

Hoe was het om op te groeien in zo'n vooraanstaande, invloedrijke familie? Heb je ooit druk gevoeld?

“Andere families zijn misschien zo, maar niet de mijne. Ik ben heel blij dat mijn ouders me nooit in iets gepusht hebben. Mijn twee broers en ik mochten studeren wat we wilden, als we ons maar honderd procent ervoor inzetten en, als het enigszins kon, iets deden met impact. Ik ben ook blij dat ik de laatste twintig jaar mijn carrière heb opgebouwd in het buitenland. Ik heb zo in Zuid-Korea en de Verenigde

Staten gewerkt en sinds 2006 woon ik met mijn familie in Engeland. Het gaf me de vrijheid om mijn eigen pad uit te stippelen. Dat had niets te maken met wegvluchten van mijn familie, nee. Juist het tegenovergestelde. Zij stimuleerden me daar net in, om het allemaal zelf uit te zoeken, en het leven met al zijn ups en downs te ontdekken zoals iedereen anders.”

Je had ook niet kunnen werken.

“En op een playa gaan liggen? Daar droom ik niet van. Als je kan bijdragen tot de maatschappij, moet je dat doen, in welke vorm dan ook.”

Is je moeder je rolmodel? Ze wordt volgend jaar zeventig en treedt dan af als voorzitter van de Belgische farmamultinational UCB.

“Ik denk dat zowel mijn grootmoeder, die een verpleegster was tijdens de oorlog, als mijn moeder me allebei de visie hebben gegeven dat het mogelijk is om als vrouw je stempel te drukken in de zakenwereld. Misschien

‘Het is als vrouw mogelijk om je stempel te drukken in de zakenwereld. Die visie hebben mijn grootmoeder en mijn moeder me allebei gegeven’

staan niet alle deuren open, maar ze kunnen dat zijn als je maar vastberaden genoeg bent.”

Officieel ben je gravin. Ik zie dan meteen een kasteel en kamermeisjes voor me. Wat betekent die titel voor je?

“Hij is historisch gegeven aan een van mijn voorouders omwille van de impact die hij op het land had. Het is niet iets wat ik specifiek heb ontvangen en al zeker niets wat ik gebruik of waarmee ik paradeer. Ik praat er >

Fiona du Monceau

> nooit openlijk over. Buiten België weet niemand dat. Maar ik voel wel een verantwoordelijkheid voor mijn land. Mijn voorouders deden het op hun manier, ik doe het op mijn manier. België heeft een fantastische biotechomgeving en er is nog zoveel potentieel. Ik wil doen wat ik kan om te helpen.”

Vind je het dan geen eer om van adel te zijn?

“Ik voel me echt niet anders dan iemand anders. Ook op school of op de universiteit heb ik nooit mensen geselecteerd op basis van welke adellijke titels ze hebben. Wat voor mij belangrijk is, is hoe je bent als persoon. De mensen die mij kennen en het van mij weten, behandelen me niet anders, en ik zou dat ook absoluut niet willen.”

Is je man ook van adel?

“Nee, hij heeft geen titel.”

Heb je moeten vechten voor jullie liefde? Waren je ouders meteen akkoord?

“Natuurlijk wilden ze hem eerst leren kennen. Ik was 21, Rodolphe zes jaar ouder. Ze wilden zeker zijn dat hij de juiste waarden had, dat hij een harde werker was en geen flierefluiter. Twee jaar later, op mijn 23ste, zijn we getrouwd. Dat is inderdaad snel (*lacht*). Hij moest naar de Verenigde Staten voor zijn werk en ik had de keuze: volg ik hem, of blijf ik in België? Intussen zijn we twintig jaar gehuwd.”

Volgens relatietherapeute Rika Ponnet is de belangrijkste keuze die een vrouw, en zeker een zakenvrouw, kan maken haar partnerkeuze.

“Daar geef ik haar gelijk in. Ik zou nooit het leven of de carrière hebben als Rodolphe niet aan mijn zijde had

‘Ik woon nu terug bij mijn ouders in Brussel, maar de kinderen lopen nog school in Engeland. Ik probeer elk weekend naar Londen te gaan’

POLO GIGUE

gestaan. Ik weet zeker dat sommige mannen met wie ik datete me nooit hadden laten werken met vier kinderen. Rodolphe is ook een goede papa en dat vind ik het allerbelangrijkste. We hebben allebei onze drukke jobs, maar de kinderen zijn onze prioriteit. Momenteel zie ik ze wel heel weinig. Toen ik gevraagd werd om voor ExeVir te werken, heb ik geen moment getwijfeld. Ik vond het frustrerend om een toeschouwer te zijn in deze pandemie en niet mijn deeltje te doen. Ik woon nu tijdens de week terug bij mijn ouders in Brussel, maar de kinderen lopen nog school in Engeland. Ik vond het niet gepast om hun schooljaar te onderbreken, in het midden van de crisis. We skypen wel maar dat is toch niet hetzelfde. En ik probeer elk weekend naar Londen te gaan. Het is niet evident, maar dat is het leven. Het is ook maar voor een korte tijd. Volgend

jaar verhuist het hele gezin naar België. Door COVID-19 besef ik dat ik dicht bij mijn familie en mijn roots wil zijn. Familiegeluk is belangrijk.”

En wat met geld? Je bent de erfgename van een aanzienlijk familiefortuin. Maakt geld gelukkig?

“Nee, geld is een ding. Geld drijft me niet. Natuurlijk zeg ik niet dat het geen verschil kan maken, maar het maakt mensen niet gelukkig. Een wandeling in het bos laadt mijn batterijen veel meer op, en dat kost niets. Ik word ook gelukkig als ik de wereld een beetje beter maak. Geloof me, als het ons lukt om onze medicijnen te doen aanslaan en van ExeVir in tien jaar een succesvol bedrijf te maken, zal ik een heel gelukkige vrouw zijn.” ■

TEKST: DAVID DEVRIENDT FOTO'S: JAN VANDEVYVER STYLING: MARIEKE DE PAUW VISAGIE: GWEN DEVYLDER VERKOOPINFO: P. 40